

Guds og menneskers hjerter

Hjerte er symbol på kærlighed.

Men ordet "hjerte" bruges, som vi ser fx i salmer, og så som en omskrivning for vores sind, sjæl eller indre. Det hænger nu faktisk meget godt sammen. Dybest set og i sit inderste væsen er mennesket et "hjerte", en kærlighed vendt ud mod andre, mod hele verden - og mod Gud - kærlighed i medfølelse eller omsorg, eller længsel.

Dette hjerte opsøgte Gud ved at lade sig føde - ved at tabe sit hjerte til jorden: "Således elskede Gud verden, at han gav sin søn den enbårne..." - til glæde for hjerter, der længes efter kærlighed og retfærdighed, til trøst og opmuntring af knuste og bange hjerter.

Hjerte

Mit hjerte altid vanker
i Jesu føderum,
did samles mine tanker
i deres hovedsum;
dér har min længsel hjemme,
der har min tro sin skat,
jeg kan dig aldrig glemme,
du søde julenat.
(DDS 125)

Alverdens mere eller mindre kunstneriske julekrybber er forsøg på at lave et fysisk, billedligt udtryk for det sted, hvor hjertets længsel har hjemme: Det sted, hvor Gud viste, at han elskede verden..

Således elskede Gud verden, at han gav sin søn, den enbårne, for at enhver som tror, ikke skal fortages, men have evigt liv.
Joh. 3,16

Det beklemte hjerte

Og blandes end min frydesang med gråd og dybe sukke, så skal dog korsets hårde tvang mig aldrig munden lukke; når hjertet sidder mest beklemt, da bliver frydens harpe stemt, at den kan bedre klinge; og knuste hjerter føler bedst, hvad denne store frydefest for glæde har at bringe.
DDS 109 H. A. Brorson 1732

En særlig Jesu-hjerte fromhed voksede frem i 1200-tallet. Den hellige Gertruds hjerte blev gennemboret af en stråle af lys fra Jesu hjerte - og mange steder findes stadig bøn- og fromhedsliv, som drejer sig om Jesu Hjerte - som symbol for den kærlighed, Gud viste menneskene gennem ham.

De bange hjerter

Julen er kommet med solhverv for hjerterne bange, jul med Guds-barnet i svøb under englenes sange, kommer fra Gud, bringer os glædskabens bud. Æren er Guds i det høje!